

“จตุคาม รามเทพ”

เทพแห่งพราหมณ์ในพระพุทธศาสนา

รองศาสตราจารย์ สมบูรณ์ บุญฤทธิ์*

ตั้งชื่อบทความไว้อย่างนี้ อาจทำให้หลายคนงงสงสัยว่า ผู้เขียนมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนไปหรือเปล่า ไหนว่าศาสนาพุทธเป็นศาสนาเถรวาท ไม่มีพระเจ้า ไม่มีเทพเทวดาอยู่ในหลักความเชื่อทางพระพุทธศาสนา ผู้เขียนขอยืนยันว่าไม่ได้เข้าใจคลาดเคลื่อนหรือเข้าใจผิดในเรื่องดังกล่าวแต่ประการใด ทราบดีว่าพระพุทธศาสนา เป็นศาสนาที่ศาสนิกจะเข้าถึงหลักธรรมคำสั่งสอนขององค์ศาสดาคือองค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ก็ด้วยการยึดถือและปฏิบัติตามหลักธรรมคำสั่งสอนเท่านั้น มิใช่เป็นศาสนาที่ศาสนิกจะเข้าถึงด้วยบนบาน หรือด้วยการพึ่งบารมีแห่งองค์เทพเทวดาแต่อย่างใด

เมื่อเป็นเช่นนี้ ท่านผู้อ่านก็คงตั้งคำถามต่อว่า “ก็แล้ว องค์จตุคาม รามเทพ ละเป็นใคร เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนาอย่างไร” และ “กระแสแห่งจตุคาม รามเทพที่กำลังมาแรง จนกลายเป็น “จตุคามพีเวอร์” จะทำให้เกิดอะไรขึ้นบ้างในสังคมของชาวพุทธ” หรือ “หากชาวพุทธหันมาพึ่งบารมีองค์จตุคาม รามเทพ โดยมีความเชื่อว่า องค์จตุคาม รามเทพ ซึ่งเป็นเทพแห่งศาสนาฮินดู หรือศาสนาพราหมณ์ สามารถดลบันดาลความร่ำรวย หรือสามารถช่วยบันดาลในสิ่งที่ผู้ศรัทธามีความประสงค์ต้องการได้อย่างเนกอนันต์ เหมือนกับคำขวัญที่พากันโฆษณากันอย่างแพร่หลาย ว่า “ขอได้ ไหว้รับ” หรือ “ตราบใดที่น้ำทะเลยังไม่เหือดแห้ง พวกมึงมีกู (องค์จตุคาม รามเทพ) ไว้จะไม่จน” ชาวพุทธหันมานับถือองค์จตุคาม รามเทพ มากขึ้น วัดวาอารามบางวัดสร้างวิหารเพื่อประดิษฐานองค์จตุคาม รามเทพไว้เป็นที่สักการะกราบไหว้ พระพุทธรูปซึ่งเป็นรูปแทนองค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ถูกมองข้ามไปแล้วศาสนาพุทธจะเสื่อมถอยลงหรือไม่” เหล่านี้ล้วนเป็นคำถามที่ต้องการคำตอบ

* อาจารย์ประจำสาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขต นครศรีธรรมราช.

เรื่อง “มหาจุฬาริชาการ”

ผู้เขียนในฐานะที่เป็นชาวจังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นจังหวัดที่โด่งดังอยู่ในขณะนี้ว่าเป็นแหล่งกำเนิดองค์จตุคาม รามเทพในประเทศไทย เป็นจังหวัดที่กำลังเป็นที่รู้จักว่าเป็นแหล่งผลิตและสร้างองค์จตุคาม รามเทพ ที่เป็นที่ต้องการของชาวพุทธโดยทั่วไป ส่งผลให้มีการแพร่สะพัดของเงินในธุรกิจแห่งปรากฏการณ์จตุคาม รามเทพ เป็นเงินถึง สองหมื่นสองพันล้านบาท^๑ มีการใช้จ่ายเพื่อการโฆษณาประชาสัมพันธ์สูงสุดของการโฆษณาสินค้าในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยมีการใช้จ่ายเพื่อการโฆษณา เพิ่มขึ้นจาก ๕.๔ ล้านบาทในปี พ.ศ. ๒๕๔๙ เป็น ๖๐.๔ ล้านบาทในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นอันดับที่ ๑ ใน ๑๐ อันดับสินค้าที่ใช้งบโฆษณาสูงสุด ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้มีการสรุปไว้ในเดือน เมษายน ๒๕๕๐^๒ ผู้เขียนเองได้พบเห็นปรากฏการณ์จตุคาม รามเทพ แล้วก็เห็นด้วยกับการตั้งคำถามดังกล่าวข้างต้น เมื่อเป็นห่วงก็อดไม่ได้ที่จะต้องค้นหาคำตอบ และนำคำตอบที่ได้มาตอบคำถามดังกล่าว ส่วนหนึ่งเพื่อเป็นความรู้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับองค์จตุคาม รามเทพ และเรื่องราวที่เกี่ยวกับประวัติพระพุทธรูปศาสนาอีกส่วนหนึ่งก็เป็นการเตือนสติชาวพุทธให้ยั้งคิดและหันกลับมาทบทวน หวนสู่อรรถรอยแห่งการเป็นพุทธศาสนิกชน ไม่ลุ่มหลงมกมายไปกับกระแสของสังคม

คำถามที่ผู้เขียนได้ค้นคว้าหาคำตอบเป็นประเด็นแรก คือคำถามที่ถามว่า องค์จตุคาม รามเทพ เป็นใคร เกี่ยวข้องกับพระพุทธรูปศาสนาอย่างไร ผู้เขียนได้สืบเสาะค้นหาข้อมูล พบว่าประวัติขององค์จตุคาม รามเทพ นั้นมีหลากหลายความเป็นมา ขึ้นอยู่กับว่า ใครเป็นผู้เล่า มีวัตถุประสงค์ใดในการเล่าประวัติ ผู้เล่าอาจโยนให้เห็นความสำคัญของประวัติองค์จตุคาม รามเทพ เพื่อให้เห็นว่ามี มีอิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์มากมาย เป็นเทพที่มีเทวานุภาพช่วยดลบันดาลความสำเร็จ ประทานโชคลาภ ความร่ำรวย เป็นปางหนึ่งของพระนารายณ์ เป็นพระพรหม เป็นพระราชาที่มีอำนาจอันเกรียงไกรแห่งท้องทะเลใต้ เป็นกษัตริย์นักรบแห่งอาณาจักรศรีวิชัย เป็นพระเจ้าศรีธรรมมาโคกราช เป็นพระเจ้าจันทรภาณุ เป็นผู้ก่อตั้งเมืองนครศรีธรรมราชในอดีตหรือบ้างก็ยกย่องว่าเป็นพระโพธิสัตว์องค์หนึ่ง มากมายหลายที่มาจากหลากหลายความเชื่อ

^๑ อ่างไว้ใน พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตฺโต) “เรื่องพระพรหม พระราหู พระพิฆเนศ คนไทยเอาทันนั้น” **มติชนสุดสัปดาห์**. ปีที่ ๒๗ ฉบับที่ ๑๓๙๖ (๑๘ - ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๐) หน้า ๒๕.

^๒ “รายงานพิเศษ โฆษณา เมษายน ๒๕๕๐ จตุคาม รามเทพ ครองแชมป์ ดันซื้อสื่อพุ่ง ๖๐ ล้าน” **มติชนสุดสัปดาห์**. ปีที่ ๒๗ ฉบับที่ ๑๓๙๖ (๑๘ - ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๐) หน้า ๒๘.

“จตุคาม รามเทพ” เทพแห่งพราหมณ์ ๕

โดยสรุป การบอกเล่าถึงประวัติความเป็นมาขององค์จตุคาม รามเทพ ดังกล่าวแล้วข้างต้น นำไปสู่ข้อสรุปที่ว่า องค์จตุคาม รามเทพ เป็นเทพแห่งศาสนาพราหมณ์ชัดเจน เพราะไม่ว่าจะเป็นรูปลักษณะที่ปรากฏในวัดถุ่มมงคลองค์จตุคาม รามเทพ หลายต่อหลายรุ่น ได้แสดงให้เห็นถึงลักษณะของเทพคู่คล้ายกับเป็นพระนารายณ์ เพราะมีหลายรุ่นที่แสดงให้เห็นถึงจำนวนพระกรขององค์จตุคาม รามเทพที่มีถึง ๔ กร บางรุ่นแสดงให้เห็นเป็นพระพรหม เพราะมีพระพักตร์ ๔ พระพักตร์ หนังสือบางเล่มที่อธิบายเกี่ยวกับองค์จตุคาม รามเทพ ยังได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า

“...เรื่องขององค์จตุคาม รามเทพนี้ น่าจะมาจากความเชื่อทางพระเป็นเจ้าของลัทธิพราหมณ์ เพราะจากพระนามที่แสดงให้เห็นให้ทราบก็มีความเชื่อมโยงกับคติความเชื่อทางลัทธิพราหมณ์อยู่แล้ว โดยคำว่า “ขัตตุคาม” หรือ “จตุคาม” นั้นแปลว่า ผู้มองไปในทิศทั้งสี่ ซึ่งหมายถึงพระพรหม เนื่องจากพระพรหม นั้นเป็นผู้ที่มี ๔ พักตร์ เป็นผู้ที่สามารถมองไปในทิศทั้ง ๔ ได้ในเวลาเดียวกัน คำว่า “ขัตตุคาม” หรือ “จตุคาม” จึงหมายถึง “พระพรหม” อันเป็นพระผู้สร้างทางลัทธิพราหมณ์ ส่วนคำว่า “รามเทพ” นั้น ย่อมหมายถึง พระนารายณ์ เพราะคำว่า “ราม” หมายถึง อวตารภาคหนึ่งของพระนารายณ์ เรียกกันว่า ปาง “รามวตาร” ในปางนี้พระนารายณ์ลงมาบังเกิดเป็นพระรามในเรื่องรามเกียรติ์นั่นเอง “รามเทพ” จึงหมายถึง พระนารายณ์อย่างไม่ต้องสงสัย...”^๑

ในหนังสือ องค์พ่อจตุคาม รามเทพ “มีงมีกูไว้ไม่จน” เรียบเรียงโดย ทศพล จังพานิชย์กุล กล่าวถึงเรื่องราวขององค์จตุคาม รามเทพ ไว้ค่อนข้างพิสดาร ซึ่งเห็นว่าองค์จตุคาม รามเทพนั้นเป็นพระราชโอรสของพระนางจันทรา ราชนีขององค์สุริยเทพ ในราชวงศ์ไศเรนทร์ เดิมชื่อว่า องค์รามเทพ ได้ร่ำเรียนวิชาจตุคามศาสตร์จนเจนจบ และยังได้ศึกษาเล่าเรียนหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาที่มีความเลื่อมใสศรัทธาอย่างแรงกล้า และปรารถนาที่จะสร้างสมบารมี

^๑ ทิพยจักร (นามแฝง), ปาฏิหาริย์ราชันดำ จตุคาม รามเทพ ขอได้ ไหว้รับ, (กรุงเทพฯ : พิมพ์ดีการพิมพ์, ๒๕๕๐) หน้า ๕๐ - ๕๑.

๓๓๖ รวมบทความทางวิชาการ

เรื่อง “มหาจุฬาริชาการ”

หวังที่จะตรัสรู้เป็นพระโพธิสัตว์ ตำนานยังผูกโยงถึงชื่อเรียกองค์จตุคาม รามเทพ อื่นๆ เช่น “จันทรภาณุ” และ “พญาพิงพกาฬ” ดังจะยกให้มาให้เห็นดังนี้

“...ตามตำนานชาวชวาจะ กล่าวว่า พญาราหุอมจันทร์เป็นศาสตร์ชั้นสูงสุดในวิชามนตราอาถรรพ์ ตามคัมภีร์กาลจักรศาสตร์และจตุคามศาสตร์ ตลอดจนวิชาจักรศาสตร์เกี่ยวกับความพากเพียรเพื่อบรรลุเข้าสู่ “จักรวาล” ซึ่งเรียนรู้กันเฉพาะเหล่ามหาบัณฑิตศรีวิชัย ราชวงศ์ไศเลนทร์ และจันทรวงศ์ เพราะเป็นวิทยาการที่อาจก่อให้เกิดอันตรายใหญ่หลวงต่อมนุษยชาติ หากปราศจากคุณธรรม เมตตาธรรม ไม่ยึดถือความถูกต้อง จึงหวงแหนปกปิดไว้ ทั้งสาปแช่งผู้ไม่ซื่อตรงเคารพต่อกฎเกณฑ์

โดยเฉพาะอย่างยิ่งตระกูลวิทยาของชาวชวาจะ ซึ่งเรียกว่า “จตุคามศาสตร์” เชื่อกันว่า “พระนางจันทรา” นางพญาพื้นเมืองทะเลใต้ ราชินีผู้สูงศักดิ์ขององค์ราชันราตะ หรือพระสุริยเทพ ซึ่งรวบรวมดินแดนในคาบสมุทรทองคำเข้าเป็นจักรวรรดิเดียวกันในพุทธศตวรรษที่ ๗ พระราชมารดาของ “เจ้าชายรามเทพ” บรรลุธรรมสำเร็จตรรกะศาสตร์ ศักดิ์สิทธิ์ ทรงฤทธิ์อภินิหาร บังคับคลื่นลมร้ายให้สงบได้ ชาวทะเลทั้งหลายกราบไหว้บูชาระลึกถึงเมื่อออกผจญภัยกลางสมุทร เรียกว่า “แม่ย่านาง” ชาวศรีวิชัยเคารพเทิดทูนฉายานามว่า “เจ้าแม่อยู่หัว”

ครั้นเจ้าชายรามเทพได้ศึกษาเล่าเรียนวิชาจตุคามศาสตร์ จากพระราชมารดาจนเจนจบแล้ว ทรงเรียนรู้หลักสัจธรรมทางพุทธศาสนา เลื่อมใสศรัทธานิกายมหายานอย่างแรงกล้า มุ่งสร้างสมบารมีหวังตรัสรู้ธรรมเป็นพระโพธิสัตว์ ตั้งปณิธานอย่างแน่วแน่จะประกาศธรรมให้มั่นคงไปทั่วดินแดนสุวรรณภูมิ เหมือนดังพระเจ้าอโคทมหาราชแห่งราชวงศ์โมริยะ และพระเจ้ากนิษกะมหาราชแห่งราชวงศ์กุษาณะในชมพูทวีป ทรงอุทิศสวาทบางบ้นสร้างราชนาวีตามหลักตรรกะศาสตร์มหายาน ที่สามารถแล่นฝ่าคลื่นลมอย่างรวดเร็ว ปลอดภัย บรรจุพลและสัมภาระ

“จตุคาม รามเทพ” เทพแห่งพราหมณ์ ๖

มหาศาล ขบวนราชनावีอันใหญ่โตมโหฬารเยื้องถึงน่านน้ำใด หลักศาสนา ศิลปะอารยธรรม ประดิษฐานมั่นคงที่ดินแดนนั้นตลอด ทั้งสองฝากฝั่ง มหาสมุทรและหมู่เกาะทั้งปวง จนล่วงถึงลุ่มแม่น้ำเหลือง ด้วยความ เชื่อตามพุทธทำนายว่า ศาสนาพุทธจักเสื่อมสูญไปจากชมพูทวีป แต่ กลับมารุ่งเรืองในแผ่นดินทอง

เจ้าชายชวากะ ผู้เจนจบในสรรพศาสตร์ทั้งปวง เหล่าราชครู ต่าง ถวายนามาภิชัยราชฐานันดรว่า “องค์ราชันจตุคาม รามเทพ” เมื่อพระศรี มหาราชชวากะได้ประกาศสังฆธรรมไปทั่วสุวรรณทวีปสมดังปณิธาน พรารถมาแล้ว จึงสร้างมหาสถูปเจดีย์ขึ้นบนฝั่งหาดทรายแก้ว โดย อาศัยคติธรรมจำลองสังเวชนียสถาน คือ สถานที่ประสูติ ตรัสรู้ ปฐมเทศนา และปรินิพพานของพระพุทธเจ้า อุปมาตั้งพุทธสถาน อันมโหฬาร เพื่อเป็นแหล่งปลงธรรมสังเวช เมื่อชาวศรีวิชัยระลึกถึงพระบรมศาสดา ในปลายพุทธศตวรรษที่ ๘

องค์ราชันจตุคาม รามเทพ ทรงมานะพยายามมุ่งปฏิบัติธรรม จนบรรลุโพธิญาณในชั้นจักรวาลพรหมโพธิสัตว์ ประกอบด้วยบุญฤทธิ์ อิทธิอิทธินิหาร สยบฟ้าดินได้ตั้งใจปรารถนา วาจาเป็นประกาศิตเหนือ มวลชีวิตทั้งหลาย ตัดกระแสเดือนดาวได้ตามคัมภีร์ จึงทรงศักดิ์ อาณภาพเหมือนดังพระอาทิตย์และพระจันทร์ สมญานามตามศาสตร์ “จันทร์ภาณุ” เพียงมนตราอาคมอันเกิดจากกระแสญาณสมาธิอันแรงกล้า สาบแห่งศรัทธาผู้ใดก็ถึงกาลพิเนาศเหมือนดังปาฏิหาริย์ยิ่งกว่าท้าวฤเวรราชใน คัมภีร์พระเวท เลื่องลือกล่าวขานไปทั่วทวีป ได้รับการถวายนามยกย่อง ว่า “พญาพิงพกาฬ”...^๔

^๔ ทศพล จังพานิชย์กุล, องค์พ่อจตุคามรามเทพ มิ่งมีกูไว้ไม่จน, (กรุงเทพฯ : บริษัทคอมม่า ดีไซน์แอนด์ พรินท์ จำกัด, ๒๕๕๐) หน้า ๔๙ - ๕๑.

๓๓๘ รวมบทความทางวิชาการ

เรื่อง “มหาจุฬาริชาการ”

จากตำนานที่ยกมากล่าวไว้ จะเห็นได้ว่า องค์จตุคาม รามเทพ เริ่มมีความเกี่ยวข้องกับพระพุทธรูป อันเนื่องจากการเข้ามาของศาสนาพุทธในดินแดนสุวรรณภูมิ ตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ ๓ สมัยพระเจ้าอโศกมหาราช ที่ส่งพระโสณเถระและพระอุตรเถระเข้ามาเผยแผ่หลักคำสอนของพระพุทธศาสนาในดินแดนแถบนี้ จนอิทธิพลของศาสนาพุทธได้เข้าผสมผสานหลักความเชื่อของศาสนาพราหมณ์ ซึ่งมีอิทธิพลมาก่อน กลายเป็นความผสมผสานระหว่างความเชื่อของทั้งสองศาสนาอย่างแยกกันไม่ออก

บางท่านได้กล่าวถึงประวัติขององค์จตุคาม รามเทพ ที่ผสมผสานระหว่างศาสนาพราหมณ์และศาสนาพุทธว่า “...องค์จตุคาม รามเทพ คือเทพยดาผู้รักษาองค์พระบรมธาตุของนครศรีธรรมราช มีด้วยกันสองพระองค์และเมื่อสาวลีกลงไปก็พบว่า แท้จริงเทพยดา ทั้งสองพระองค์นั้น ในอดีตน่าจะเป็นมหาราชผู้ยิ่งใหญ่ในสุวรรณภูมิ ผู้ที่สำเร็จวิชาศิลปะศาสตร์ และมีความเคารพยึดมั่นในพระพุทธศาสนา...”^๖

เส้นทางการค้นหาคำตอบของคำถามที่ว่า **“องค์จตุคาม รามเทพ คือใคร”** เริ่มมีความกระจ่างชัด จากข้อสรุปหลายกระแส โดยเฉพาะการสร้างวัดถุมงคลที่เกี่ยวข้องกับองค์จตุคาม รามเทพ ที่ชี้ให้เห็นฐานะการเป็นเทพของพราหมณ์ในพระพุทธศาสนา คือรุ่น **“อุดมโชค ปฐมอรหันต์ สุวรรณภูมิ”** ซึ่งมีการสร้างวัดถุมงคลรุ่นดังกล่าวในปี พ.ศ. ๒๕๔๗ ผู้เขียนจะได้ชี้ให้เห็นถึงร่องรอยของประวัติพระพุทธศาสนา ซึ่งเกี่ยวข้องกับองค์จตุคาม รามเทพ และบ่งบอกฐานะของการเป็นเทพของพราหมณ์ในพระพุทธศาสนา ดังที่ผู้เขียนได้ตั้งเป็นชื่อบทความนี้ไว้ ตามลำดับต่อไป

วัดถุมงคล จตุคาม รามเทพ รุ่น **“อุดมโชค ปฐมอรหันต์ สุวรรณภูมิ”** เป็นวัดถุมงคลที่สร้างขึ้นโดยนายฉันททิพย์ พันธรักรัชราชเดช บุตรชายผู้สืบทอดวิทยาคมของ พล.ต.ต. ชุนพันธรักรัชราชเดช โดยพิจารณาว่า เมื่อครั้งที่ท่านชุนพันธรักรัชราชเดช เป็นเจ้าพิธีจัดสร้างวัดถุมงคลเป็นพระผางจตุคาม รามเทพ รุ่น **“อุดมโชค ๘ อรหันต์สุวรรณภูมิ”** ในปี พ.ศ. ๒๕๔๕ เพื่อหาทุนสมทบบูรณะเจดีย์ราย รอบองค์พระบรมธาตุเจดีย์นครศรีธรรมราช จำนวน ๑๖๓ องค์ จนเรียกกันโดยทั่วไปว่า รุ่น **“บูรณะเจดีย์ราย ๘๕”** นั้น วัดถุมงคลในรุ่นดังกล่าว

^๖ ทิพยจักร (นามแฝง). เล่มเดียวกัน. หน้า ๘๒.

ได้รับความนิยมนิยมจากประชาชนมาขอเช่าบูชาจนหมดไปจากวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหารเพียงไม่กี่วัน บรรดาพระเกจิอาจารย์ที่เข้าร่วมในพิธีปลุกเสกซึ่งล้วนเป็นพระเกจิชื่อดังทั่วประเทศ ยังไม่ได้รับการตอบแทนจากการเข้าร่วมปลุกเสกในครั้งนี้ รายได้ที่ได้จากการเช่าบูชาถูกนำไปใช้จ่ายในการบูรณะเจดีย์รายรอบองค์พระบรมธาตุจนหมด นายฉันททิพย์ พันธรักรัชราชเดช จึงปรึกษากับผู้ใหญ่ที่เคารพนับถือ และมีความคิดเห็นพ้องต้องกันว่า สมควรจัดสร้างวัดถุมงคล จตุคาม รามเทพ ขึ้นมาอีกรุ่นหนึ่ง เพื่อเป็นการถวายตอบแทนบรรดาพระเกจิอาจารย์ที่มาร่วมในพิธีปลุกเสกพระผงอุดมโชค รุ่นบูรณะเจดีย์ราย ๔๕ และเพื่อเป็นการทำบุญกุศลเนื่องในวาระที่ พล.ต.ต. ชุนพันธรักรัชราชเดช ผู้เป็นบิดามีอายุวัยใกล้ครบ ๙ รอบ ๑๐๘ ปี **ตลอดจนเพื่อเชิดชูพระพุทธศาสนา และบันทึกความทรงจำของตำนานชาติไทยที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนา ในอดีตของอาณาจักรสุวรรณภูมิ** ตลอดจนเพื่อเป็นทุนในการจัดการศึกษาของโรงเรียนอนุบาลนครศรีธรรมราช “ณ นครอุทิศ” ซึ่งบุตรสาวของ พล.ต.ต. ชุนพันธรักรัชราชเดช เป็นอาจารย์สอนอยู่ในโรงเรียนนี้ด้วย^๗

เพื่อให้เข้าใจชัดเจนมากขึ้น ผู้เขียนขอย้อนถึงความเป็นมาของการบูรณะองค์พระบรมธาตุเจดีย์นครศรีธรรมราช ซึ่งตามประวัติการบูรณะมีการบูรณะมาแล้วหลายครั้ง ครั้งหลังสุดที่จะมีการบูรณะเจดีย์รายรอบองค์พระบรมธาตุ เป็นการบูรณะในปี พ.ศ. ๒๕๓๘ โดยกรมศิลปากรบูรณะปถุษาขององค์พระบรมธาตุเจดีย์ให้กลับมาอยู่ในสภาพแข็งแรงสมบูรณ์ดังเดิม การบูรณะในครั้งนี้สามารถบูรณะปถุษาขององค์พระบรมธาตุเจดีย์เท่านั้น ส่วนเจดีย์ที่รายรอบองค์พระบรมธาตุ จำนวน ๑๖๓ องค์นั้น ยังไม่ได้รับการบูรณะเพราะหมดงบประมาณเสียก่อน

ด้วยเหตุนี้ ทางวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหารนครศรีธรรมราช จึงร่วมกับ พล.ต.ต. ชุนพันธรักรัชราชเดช และพ่อค้าประชาชน ได้ร่วมกันสร้างวัดถุมงคล เพื่อหาทุนมาสมทบกับงบประมาณของกรมศิลปากรเพื่อบูรณะเจดีย์ที่รายรอบองค์พระบรมธาตุให้กลับมาในสภาพสมบูรณ์ดังเดิม โดยได้จัดสร้างวัดถุมงคล จตุคาม รามเทพ รุ่น พระผงอุดมโชค ๘ อรหันต์สุวรรณภูมิ หรือ

^๗ ใหญ่ ท่าไม้ (นามแฝง). “จตุคาม รามเทพ สกุนต์ บูรณะเจดีย์ราย ๔๕ “ปฐมอรหันต์สุวรรณภูมิ” ชุนพันธรักรัชราชเดช สร้างถวายวัด ทำบุญอายุ ๑๐๘ ปี” **มหาโพธิ์**. ปีที่ ๒๗ เล่มที่ ๔๗๒ (เดือนเมษายน ๒๕๕๐) หน้า ๑๓.

๓๔๐ รวบรวมบทความทางวิชาการ

เรื่อง “มหาจุฬาริชาการ”

รุ่นบูรณะเจดีย์ราย ๔๕ เงินที่ได้จากการเช่าบูชาวัตถุมงคลดังกล่าว ได้นำมาใช้ในการบูรณะเจดีย์รายรอบองค์พระบรมธาตุ จำนวน ๑๖๓ องค์จนเสร็จเรียบร้อย และเงินดังกล่าวก็หมดไปโดยยังไม่ได้ตอบแทนแก่พระเกจิอาจารย์ที่มาร่วมในพิธีปลุกเสก จนนายฉันททิพย์ พันธรักรัชราชเดช ได้ปรึกษาผู้ใหญ่และเห็นพ้องต้องกันที่จะสร้างวัตถุมงคลอีกรุ่นหนึ่ง คือ รุ่น “อุดมโชค ปฐมอรหันต์ สุวรรณภูมิ” เพื่อวัตถุประสงค์ ดังที่ผู้เขียนได้กล่าวไปแล้ว

ในบรรดาวัตถุประสงค์ของการสร้างวัตถุมงคล จตุคาม รามเทพ รุ่น “อุดมโชค ปฐมอรหันต์ สุวรรณภูมิ” ปี ๒๕๔๗ ที่กล่าวมาแล้วนั้น มีวัตถุประสงค์ในการจัดสร้างที่น่าสนใจข้อหนึ่ง คือ เพื่อบันทึกเรื่องราวทางประวัติพระพุทธศาสนาในดินแดนสุวรรณภูมิ ซึ่งเรื่องราวดังกล่าวมีส่วนที่เกี่ยวข้องกับองค์จตุคาม รามเทพ โดยตรงดังจะกล่าวต่อไป

เรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับประวัติพระพุทธศาสนาในดินแดนสุวรรณภูมิ^๙ ไม่ว่าจะเป็นชื่อของบุคคล สถานที่ ได้ถูกนำมาบรรจุไว้ในวัตถุมงคล รุ่นนี้อย่างน่าสนใจ ผู้สร้างได้ยืนยันข้อมูลว่ามีการบันทึกข้อมูลเหล่านี้ไว้เป็นตำนานโดยจารจารึกไว้ในกระเบื้องจาร^{๑๐} ซึ่งมีการขุดค้นพบได้ที่จังหวัดราชบุรี เพชรบุรี นครปฐม นครศรีธรรมราช และตามที่ได้ต่าง ๆ ทั่วประเทศ ประมวลเป็นเรื่องราวตำนานชาติไทยสมัยสุวรรณภูมิ และเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนาในสุวรรณภูมิที่น่าสนใจ โดยเฉพาะเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับประวัติพระพุทธศาสนาที่ปรากฏในกระเบื้องจารเหล่านี้ ข้อมูลที่ปรากฏชี้ให้เห็นว่า พระพุทธศาสนาได้เป็นที่รู้จักกันในสุวรรณภูมิ ในยุคสมัยที่องค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ศาสดาแห่งศาสนาพุทธยังมีพระชนม์ชีพอยู่ หรือพูดให้ชัดก็คือ ศาสนาพุทธ

^๙ ข้อสรุปเกี่ยวกับดินแดนสุวรรณภูมิ ว่าเป็นดินแดนที่เป็นประเทศไทยปัจจุบันนี้หรือไม่นั้น มีนักวิชาการหลายท่านได้พยายามสืบค้นหาหลักฐานที่แหล่งต่าง ๆ และได้ข้อสรุปตรงกันว่า ดินแดนสุวรรณภูมิ นั้น ก็คือดินแดนที่เป็นประเทศไทยในปัจจุบันมีอาณาเขตครอบคลุมจังหวัดนครปฐม ราชบุรี สุพรรณบุรี โดยมีเมืองอู่ทอง (สุพรรณบุรี) เป็นราชธานี เมืองเถื่อนทอง (นครปฐม) เป็นเมืองท่าสำคัญ สำหรับรายละเอียดในเรื่องนี้ ผู้สนใจสามารถอ่านเพิ่มเติมได้จากหนังสือ “สุวรรณภูมิ อยู่ที่นี่ ที่แผ่นดินสยาม” โดย สุจิตต์ วงษ์เทศ เป็นบรรณาธิการ จัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์มติชน ๒๕๔๕.

^{๑๐} ในหนังสือ พุทธศาสนาในตำนานสุวรรณภูมิ ซึ่งเป็นหนังสือคู่มือที่พิมพ์แจกพร้อมกับวัตถุมงคล จตุคาม รามเทพ รุ่น “อุดมโชค ปฐมอรหันต์ สุวรรณภูมิ” ได้แนะนำว่า สำหรับผู้ที่ต้องการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับกระเบื้องจารและเนื้อหาสาระ สามารถหาอ่านเพิ่มเติมได้จากหนังสือ “พุทธศาสนสุวัณณภูมิปกรณ” ราชบุรีวัตถุถา ตำนานเมืองขุนไทย ของพระราชกวี (เจ้าคุณอ่ำ) วัดโสมนัสวิหาร มีความหนา ๗๓๓ หน้า และสามารถหาซื้อได้ที่วัดโสมนัสวิหาร กรุงเทพฯ

เริ่มเข้ามาสู่ดินแดนสุวรรณภูมิ หรือประเทศไทยในสมัยที่พระพุทธเจ้ายังคงมีชีวิตอยู่ หาใช่ในสมัยพระเจ้าอโศกมหาราช ซึ่งเป็นช่วงระยะเวลาที่พระพุทธเจ้าได้เสด็จปรินิพพานไปแล้วถึงเกือบ ๓๐๐ ปีไม่

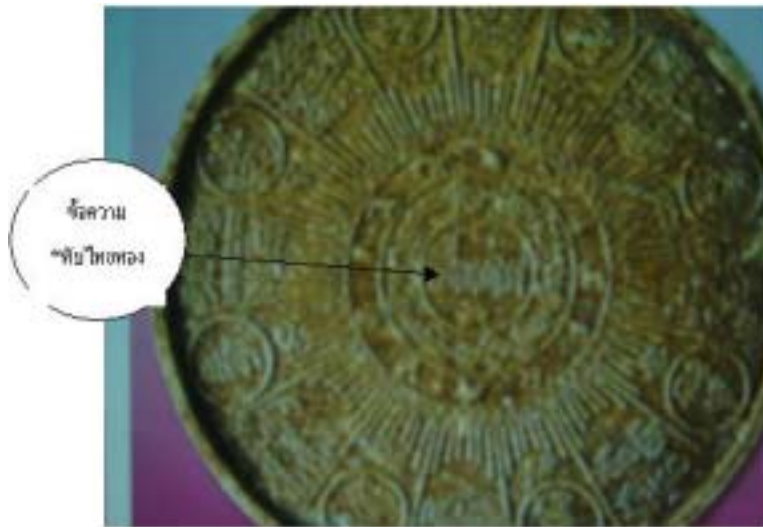
ข้อมูลเหล่านี้ ถือว่าเป็นข้อมูลที่น่าสนใจ แต่ขัดแย้งกับองค์ความรู้เดิมที่ได้มีการศึกษาเล่าเรียนท่องจำกันมาช้านานว่า ศาสนาพุทธเริ่มเผยแผ่เข้ามาในดินแดนสุวรรณภูมิ เมื่อปี พ.ศ. ๒๓๖ ในสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชแห่งประเทศอินเดีย หลังจากที่ได้มีการสังคายนาพระธรรมวินัยครั้งที่ ๓ สำเร็จแล้วได้ส่งสมณทูตไปประกาศพระธรรมในดินแดนต่างๆ ๙ สาย โดย ๑ ใน ๙ สายนั้น มีพระโสณเถระและพระอุตรเถระ เป็นผู้นำหลักธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธศาสนาไปเผยแผ่ยังดินแดนสุวรรณภูมิ ข้อมูลเหล่านี้สอดคล้อง สมบูรณ์ หรือขาดหาย มีความแตกต่างไปจากข้อมูลที่ได้บันทึกไว้ในกระเบื้องจารที่ขุดพบอย่างไรหรือไม่ ผู้เขียนจะได้กล่าวต่อไป

วัดถุมงคลรุ่น อุดมตชค ปฐมอรหันต์ สุวรรณภูมิ สร้างปี พ.ศ. ๒๕๔๗ ด้านหน้า (บน) ด้าน (ล่าง)
ภาพประกอบจากหนังสือ มหาโพธิ์ ปีที่ ๒๗ เล่มที่ ๔๗๒ ประจำเดือนเมษายน ๒๕๕๐

๓๔๒ รวมบทความทางวิชาการ
เรื่อง “มหาจุฬาริชาการ”

ภาพประกอบที่ได้นำมาแทรกไว้นี้ เป็นภาพวัตถุมงคลจตุตาม รามเทพ รุ่น “อุดมโชค ปฐมอรหันต์ สุวรรณภูมิ” ที่ผู้สร้างได้ตั้งใจที่จะบรรจุเรื่องราวเกี่ยวกับประวัติพุทธศาสนาใน สุวรรณภูมิ ตามเรื่องราวที่บันทึกไว้ในกระเบื้องจาร ดังที่ผู้เขียนได้กล่าวมาแล้ว ผู้อ่านสามารถ ดูภาพประกอบเรื่องราวต่อไปนี้

วัตถุมงคล รุ่น อุดมโชค ปฐมอรหันต์ สุวรรณภูมิ สร้างปี พ.ศ.๒๕๔๗ ด้านหลังภายในวงกลมในสุด ปรากฏข้อความว่า “ทับไทยทอง” ซึ่งเป็นพระนามของกษัตริย์สุวรรณภูมิ จากภาพประกอบจากหนังสือ มหาโพธิ์ ปีที่ ๒๗ เล่มที่ ๔๗๒ ประจำเดือนเมษายน ๒๕๕๐

ณ จุดศูนย์กลางด้านหลังของวัตถุมงคล ปรากฏอักษรไทย รูปลักษณะเป็นอักษรจาร ข้อความว่า “ทับไทยทอง” ซึ่งเป็นพระนามของกษัตริย์ปกครองสุวรรณภูมิ ซึ่งเป็นยุคสมัยเดียวกับองค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ตรัสรู้อนุตรสัมโพธิญาณแล้ว ตรงกับสมัยของพระเจ้าพิมพิสารสมัยพุทธกาล

ในสมัยพระเจ้าทับไทยทอง มีนายปุลณะ ชาวสุวรรณภูมิ อาชีพเป็นพ่อค้า ได้คุมกองคาราวานไปค้าขายที่ประเทศอินเดีย พบพระพุทธเจ้าที่วัดเชตวันจึงเกิดความเลื่อมใสในพระพุทธศาสนา ได้เข้าเฝ้าเพื่อฟังธรรมะจากพระโอษฐ์ของพระพุทธเจ้า และขอบวชเป็นพระภิกษุในพระพุทธศาสนาโดยเอหิภิกขุอุปสัมปทา ต่อมาสำเร็จเป็นพระอรหันต์ ถือเป็นพระ

อรหันต์ที่เป็นชาวสุวรรณภูมิรูปแรก เมื่อท่านเดินทางกลับมายังสุวรรณภูมิ พระเจ้าทับไทยทองได้สร้างวัดให้พระปุลณเถระจำพรรษา วัดดังกล่าวคือวัดปุลณาราม เป็นวัดแห่งแรกในดินแดนสุวรรณภูมิ เชื่อกันว่า วัดดังกล่าวตั้งอยู่บริเวณเมืองโบราณคูบัว ในจังหวัดราชบุรีปัจจุบัน

ส่วนพระเจ้าทับไทยทองนั้น ก็ได้มีโอกาสเข้าเฝ้าเพื่อรับฟังธรรมจากพระโอรสของพระพุทธเจ้าเช่นกัน โดยพระปุลณเถระ ได้นำพระเจ้าทับไทยทองเข้าเฝ้าพระพุทธองค์ที่เมืองมคธในเวลาต่อมา เมื่อได้รับฟังธรรมเทศนาเฉพาะพระพักตร์แล้ว พระเจ้าทับไทยทองได้สำเร็จเป็นพระโสดาบันบุคคล

ข้อมูลที่ปรากฏในกระเบื้องจาร ดังกล่าว ชี้ให้เห็นว่า ดินแดนสุวรรณภูมิ เป็นดินแดนที่พระพุทธศาสนาได้เข้ามาแล้วตั้งแต่สมัยพุทธกาล มีพระอรหันต์รูปแรก คือพระปุลณะ มีวัดในพระพุทธศาสนาวัดแรก คือ วัดปุลณาราม ซึ่งพระเจ้าทับไทยทองได้สร้างถวายให้พระปุลณะได้จำพรรษา มีพระโสดาบันบุคคลแรกของดินแดนสุวรรณภูมิ ซึ่งก็คือ พระเจ้าทับไทยทอง ความรู้เหล่านี้เป็นความรู้ที่แตกต่างไปจากองค์ความรู้เดิมของการศึกษาประวัติพระพุทธศาสนาในประเทศไทยที่เราท่านทั้งหลายได้เคยศึกษามา ข้อเท็จจริงจะเป็นอย่างไรนั้น ต้องทิ้งไว้เป็นการบ้านให้นักประวัติศาสตร์ นักโบราณคดี และนักการศาสนา ได้ศึกษาหาข้อเท็จจริงกันต่อไป

มีเกร็ดทางประวัติพระพุทธศาสนาอีกเรื่องหนึ่งที่ปรากฏในกระเบื้องจารดังกล่าว คือ ตอนหนึ่งได้กล่าวถึงครั้งที่พระพุทธเจ้าได้เสด็จมายังสุวรรณภูมิ มาประทับในถ้ำเขาจิงหวัดราชบุรี เมื่อเสด็จกลับปรากฏพระฉาย (เงา) ของพระองค์ติดตรึงตราอยู่ที่ผนังถ้ำ พระปุลณะได้สลักตามรอยเงานั้น ถือว่าเป็นพระพุทธรูปจำลองจากเงาขององค์พระพุทธเจ้าองค์แรกที่ปรากฏในสุวรรณภูมิเช่นกัน

๓๔๔ รวบรวมบทความทางวิชาการ
เรื่อง “มหาจุฬาริชาการ”

ภาพพระผดุมโซศ ปฐมอรหันต์ สุวรรณภูมิ(ด้านหน้า) มีรูปพระพุทธเจ้านั่งสมาธิอยู่ใจกลางองค์พระ ซึ่งหมายถึงพระพุทธศาสนา ได้เผยแผ่เข้ามายังดินแดนสุวรรณภูมิ ภาพประกอบจากหนังสือ มหาโพธิ์ ปีที่ ๒๗ เล่มที่ ๔๗๒ ประจำเดือนเมษายน ๒๕๕๐

ภาพด้านหน้าของวัดถุมนงคลรุ่นดังกล่าว มีรูปพระพุทธเจ้านั่งสมาธิอยู่ตรงกลางองค์ หมายถึง พระพุทธศาสนาได้เข้ามาเผยแผ่ในดินแดนสุวรรณภูมิแล้ว ตั้งแต่สมัยของพระเจ้า ทัพบไทยทอง ผู้ครองสุวรรณภูมิ ส่วนถัดมาในวงกลมก่อนวงรอบของพระราหู จะเห็นว่า มีรูปพระอรหันต์นั่งสมาธิรายรอบอีก จำนวน ๑๐ องค์ พระอรหันต์เหล่านี้ถือเป็นพระอรหันต์สาวกที่เกี่ยวข้องกับชาวสุวรรณภูมิ ล้วนมีชื่อปรากฏในกระเบื้องจารทั้งสิ้น ประกอบด้วย^{๑๐}

รูปที่ ๑ พระปุลณเถระ ซึ่งเป็นพระอรหันต์รูปแรกของดินแดนสุวรรณภูมิที่ได้รับเอหิภิกขุจากพระศาสดา จากประเทศอินเดีย

รูปที่ ๒ พระสัจจะพันธเถระ เป็นพระอรหันต์ไทยรูปที่ ๒ ที่ได้รับเอหิภิกขุจากพระศาสดาที่เขาสัจจะพันธคีรี จังหวัดสระบุรี เมื่อครั้งที่พระศาสดาเสด็จมายังสุวรรณภูมิ โดยการทูลเชิญของพระปุลณเถระ และเป็นรูปแรกในประเทศไทย นอกจากนั้นพระสัจจะพันธเถระ ยังเป็นผู้ที่ทูลขอรอยพระบาทของพระพุทธเจ้าให้ประดิษฐานไว้ที่เขาสัจจะพันธคีรี (พระพุทธบาทสระบุรี)

^{๑๐} คณะกรรมการจัดสร้างพระผดุมโซศ ปฐมอรหันต์ สุวรรณภูมิ, พระพุทธศาสนาในตำนานสุวรรณภูมิ. (มปท., ๒๕๔๗), หน้า ๘๑-๘๒.

รูปที่ ๓,๔,๕,๖, และ ๗ พระโสณมหาเถระ พระอุตตรมหาเถระ พระฌานียมหาเถระ พระภูริยมหาเถระ พระมุณียะมหาเถระ ซึ่งเป็นชุดของพระอรหันต์สมณทูต จำนวน ๕ รูป ที่พระเจ้าอโศกมหาราชส่งมาเผยแผ่พระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธศาสนาหลังจากที่ได้มีการสังคายนาครั้งที่ ๓ เสร็จสิ้นแล้ว^{๑๑}

รูปที่ ๘ พระญาณจรรยาเถระ เดิมชื่อทองดี พระโสณเถระเป็นพระอุปัชฌาย์ พระอุตตรเถระสวดญัตติจุดตุตถกรรมวาจา ต่อมาเป็นพระสังฆราชองค์แรกของสุวรรณภูมิ

รูปที่ ๙ พระกัจจายนเถระ เดิมชื่อผิว เป็นพระสงฆ์ไทยที่ไปช่วยพระโสณเถระเผยแผ่พระพุทธศาสนาในอินโดนีเซีย (เมืองจอกตากอ) และอยู่ที่อินโดนีเซีย ช่วยขุนลสุสุวาเทียนสร้างวัดพุทธภูมิ (บุโรพุทโธ) จนสำเร็จ

รูปที่ ๑๐ พระธัมมสุทนต์ เป็นโอรสของพระเจ้าโลกละวากับนางหวานชื่นใจ บวชเป็นสามเณรรูปแรกของไทย เมื่อขึ้น ๒ ค่ำ เดือน ๔ พ.ศ. ๒๓๖ สามารถท่องพระไตรปิฎกจบภายในระยะเวลา ๘ เดือน ต่อมาเป็นพระสังฆราชองค์ที่ ๒ ของไทย เมื่อ พ.ศ. ๓๑๔

เขียนเล่ามาตั้งยี่ดียว ผู้อ่านคงจะประท้วงแล้วซิว่า ยังไม่เห็นว่าเกี่ยวข้องกับองค์จตุคาม รามเทพตรงไหน อ่าน(ฟัง) ต่อนะครับ

ย้อนกลับไปสู่เหตุการณ์หลังสมัยพุทธกาลอีกครั้งหนึ่ง หลังจากที่องค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้เสด็จดับขันธปรินิพพานไปแล้ว ก็ได้มีการจัดการพระศพ เมืองต่าง ๆ มีความต้องการที่จะได้พระบรมธาตุขององค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าไปสักการบูชา จนจะเกิดสงครามแย่งชิงพระบรมธาตุกันไกลาหล

^{๑๑} องค์ความรู้เดิมในเรื่องนี้ เราท่านต่างทราบ ว่า สมณทูตที่พระเจ้าอโศกมหาราช ได้ส่งมาเผยแผ่พระพุทธศาสนา จำนวน ๙ สายนั้น ๑ ใน ๙ สายเป็นสายที่เดินทางมายังดินแดนสุวรรณภูมิ มีพระมหาเถระ ๒ รูป คือ พระโสณเถระ และพระอุตตรเถระ แต่จากข้อมูลในกระเบื้องจารที่กล่าวถึงได้บันทึกไว้ว่า มีพระสมณทูตที่เดินทางเข้ามาเผยแผ่พระพุทธศาสนาในดินแดนสุวรรณภูมิ จำนวน ๕ รูปด้วยกันพร้อมคณะผู้ติดตามอีกจำนวนหนึ่ง คณะสมณทูตได้เดินทางโดยทางเรือ แวะพักที่เมืองช้างค่อม (นครศรีธรรมราช) แล้วเดินทางต่อมายังเมืองสุวรรณภูมิ ถึงเมื่อเดือนอ้าย ขึ้น ๑๔ ค่ำ พระเจ้าโลกละวาราชาธิบดี กษัตริย์สุวรรณภูมิในสมัยนั้น ได้ให้การต้อนรับและจัดให้คณะสมณทูตได้พักที่วัดปุณณารามซึ่งเป็นวัดที่พระเจ้าทัพบไทยทองสร้างถวายให้พระปุนณเถระ ส่วนคณะผู้ติดตามมีการปลูกเรือนเตรียมไว้ให้อยู่ติดกับกำแพงวัดนั่นเอง

๓๔๖ รวมบทความทางวิชาการ
เรื่อง “มหาจุฬาริชาการ”

ท้าวโกสีหราช ผู้ครองเมืองทนบุรี เห็นว่า ท้าวอังคุศราช ผู้ครองเมืองชนบทบุรี มีความต้องการอยากจะได้พระทนต์ธาตุที่ตนเองครอบครองอยู่ และเมื่อดำริแล้วเห็นว่ากำลังฝ่ายตนน่าจะไม่สามารถต้านทานกำลังของท้าวอังคุศราชได้ จึงรับสั่งให้พระนางเหมชารา พระธิดากับทันทกุมารพระโอรส นำพระสารีริกธาตุนี้ภัยสงครามลงเรือไปยังเมืองลังกา ขณะเดินทางผ่านเมืองช้างค่อม (นครศรีธรรมราชในปัจจุบัน) ได้เกิดพายุคลื่นโหมซัดด้วยแรงอำนาจของครุฑและนาคที่มานมัสการพระสารีริกธาตุ จนเป็นเหตุให้เรือสำเภาแตกอับปางกลางทะเล พระโอรสและธิดาของท้าวโกสีหราช จึงนำพระบรมธาตุเสด็จขึ้นสู่ฝั่ง และอธิษฐานฝังพระสารีริกธาตุลง ณ บริเวณกลางหาดทรายแก้ว (วัดพระมหาธาตุในปัจจุบัน) เมื่อประมาณ พ.ศ. ๖ - ๘^{๑๒}

กาลเวลาล่วงมาถึงสมัยของพระเจ้าโลกละว้าราชาธิบดี แห่งสุวรรณภูมิ ตรงกับสมัยของพระเจ้าอโศกมหาราช ประเทศอินเดีย ได้มีการสังคายนาพระธรรมวินัย เป็นครั้งที่ ๓ ในพ.ศ. ๒๓๖ เมื่อสังคายนาเสร็จเรียบร้อยแล้ว พระเจ้าอโศกมหาราช ได้ส่งสมณทูตออกไปยังดินแดนต่าง ๆ เพื่อเผยแผ่หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ถึง ๙ สาย สำหรับสายที่ยังดินแดนสุวรรณภูมินั้น เป็นสายที่ ๘ มีพระมหาเถระชื่อพระโสณเถระ และพระอุตรเถระ เป็นสมณทูตเข้ามาเผยแผ่พระพุทธศาสนาในดินแดนสุวรรณภูมิหรือประเทศไทย ทำให้พระพุทธศาสนาได้มาตั้งมั่นอยู่ในดินแดนสุวรรณภูมิตั้งแต่นั้นมา

เหตุการณ์ที่พระโสณเถระและพระอุตรเถระ ได้เข้ามายังดินแดนสุวรรณภูมิ ซึ่งตรงกับสมัยของพระเจ้าโลกละว้าราชาธิบดีนั้น ในกระเบื้องจารได้บันทึกเหตุการณ์และรายละเอียดบางส่วนมีความแตกต่างไปจากองค์ความรู้เดิมที่เราได้เคยศึกษามาก่อน อาทิเรื่องจำนวนของพระสมณทูตที่เดินทางมายังดินแดนสุวรรณภูมิ ดังที่ได้แสดงไว้ในเชิงอรรถที่ ๑๑ แล้ว

การเข้ามายังดินแดนสุวรรณภูมิของพระสมณทูตชุดดังกล่าว ข้อมูลจากกระเบื้องจารได้กล่าวถึง การแสดงพระธรรมเทศนา เรื่อง พรหมชาลสูตร^{๑๓} ของพระโสณเถระ ทำให้

^{๑๒} ผู้สนใจสามารถอ่านตำนานที่เกี่ยวข้องกับพระบรมธาตุเจดีย์นครศรีธรรมราชเพิ่มเติม ได้จากหนังสือตำนานพระบรมธาตุเจดีย์ นครศรีธรรมราช ซึ่งสามารถหาซื้อได้ในบริเวณวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช.

^{๑๓} การแสดงธรรมเทศนาของพระโสณเถระ เรื่อง พรหมชาลสูตร นี้ ผู้เขียนได้สอบถามกับเอกสารอื่น ๆ พบว่า สอดคล้องตรงกันกับข้อความที่กล่าวไว้ในคัมภีร์ สมันตปาสาทิกา ว่า สุวณฺณภูมิ คนฺตวาน โสณฺตุตฺรา มหิทฺธิกา ปิสฺสาเจ นินฺทฺเมตฺวาน พฺรหฺมชาลฺมเทสิฏฺฐํ แปลว่า พระโสณเถระและพระอุตรเถระผู้มีฤทธิ์มาก ไปยังสุวรรณภูมิ ปราบปรามพวกปีศาจแล้ว ได้แสดงพรหมชาลสูตร.

ชาวสุวรรณภูมิผู้ชายเลื่อมใสศรัทธา ขอบวชเป็นพระภิกษุ ถึง ๑,๐๐๐ รูป ผู้หญิงขอบวชเป็นชีถึง ๑๐๐ คน ชีไทยจึงเริ่มเกิดขึ้นแต่ครั้งนั้น ด้วยเหตุนี้เมืองสุวรรณภูมิ ยังคงมีวัดชื่อยุเรียกว่า วัดประชุมนารี(ปัจจุบันอยู่ที่จังหวัดราชบุรี)^{๑๔}

นอกจากนั้นพระโสณเถระซึ่งจัดว่าเป็นพระผู้ทรงฤทธิ์ได้ทำนายเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นแก่บ้านเมืองและพุทธศาสนา ให้จารจารีกไว้ในกระเบื้องจารเช่นกัน เหตุการณ์หลายเหตุการณ์ที่พระโสณเถระได้ทำนายไว้ ปรากฏในกระเบื้องจาร เช่น ทำนายว่า

- เมืองสุวรรณภูมินั้น ตั้งอยู่ได้ ๑,๐๔๕ ปี จะย้ายไปตั้งใหม่ที่เมืองข้างค่อม ที่เรา (พระโสณเถระ) เคยมาพักแต่แรก เดือนเด่นฟ้าจะไปสร้างเมืองและวัดมหาธาตุ (ซึ่งกาลต่อมาก็เป็นไปตามคำทำนาย คือ เจ้าเดือนเด่นฟ้า โอรสองค์ใหญ่ของเจ้าตะวันอริราชก็ได้ไปสร้างเมืองศิริธัมมาราช (นครศรีธรรมราช) ขึ้นและสร้างวัดมหาธาตุด้วย)

- ในกาลต่อมา ในรัชกาลพระเจ้าจันทรภาณุ จะเสด็จนำทัพไปปราบชมพูทวีปจนได้เป็นมหาราชของที่นี่ (ซึ่งก็เป็นไปตามคำทำนายเช่นกัน)

- โอรสองค์ใหญ่ของพระเจ้าจันทรภาณุ ชื่อ ไสเรนทร์ ได้เสด็จไปเที่ยวยังเมืองศิริธัมมาราช ชอบว่าเป็นเมืองฝนชุ่มฉ่ำ จึงมากวาดต้อนเอาผู้คนจากเมืองสุวรรณภูมิไปสร้างเมืองที่นั่น (ต่อมาก็เป็นไปตามคำทำนายเช่นกัน ซึ่งจะได้กล่าวต่อไป)

- เมืองเถื่อนทอง (นครปฐม) ต่อไปจะมีผู้สร้างเมือง พระเจ้าพานเมืองฟ้า จะดีศึกเขมร ได้ชัยชนะที่ปากน้ำและให้ชื่อว่ามหาชัย ควรไปสร้างวัดมหาธาตุที่เถื่อนทอง (ต่อมาได้มีการสร้างพระปฐมเจดีย์ขึ้นที่เมืองเถื่อนทอง (นครปฐม))

- อันเมืองอุททอง นั้น ลุพุทธกาลได้ ๑๒๗๐ จะชื่อเมืองสามพัน ลุพุทธกาล ๑๕๑๗ จะเปลี่ยนชื่อเป็นเมืองสุพรรณบุรี หรือ สุพรรณภูมิ ขุนพานเมืองฟ้าและเมืองอุททอง จะร่วมกับข้าศึกเขมร เป็นต้น

^{๑๔} คณะกรรมการจัดสร้างพระอุดมโชค ปฐมอรหันต์ สุวรรณภูมิ. พระพุทธศาสนาในตำนานสุวรรณภูมิ. มปท., ๒๕๔๗, หน้า ๒๔.

๓๔๘ รวมบทความทางวิชาการ
เรื่อง “มหาจุฬาราชการ”

จะเห็นว่าคำทำนายของพระโสมเถระ นั้นกาลต่อมาได้กลายเป็นจริงอย่างมาก ในส่วนของคำทำนายที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเมืองศิริธรรมราช (นครศรีธรรมราช) นั้น เหตุการณ์ต่อมาปรากฏว่า

ในราวปี พ.ศ. ๒๗๒ พระโอรสสองพี่น้องของ พระเจ้าตะวันอติราชผู้ครองสุวรรณภูมิ ต่อจากพระเจ้าโลกละว้ราชาธิบตี คือ เจ้าเดือนเด่นฟ้า และเจ้าดาวเด่นฟ้า อาศัยคำทำนายของพระโสมเถระที่กล่าวไว้ว่า สุวรรณภูมิจะถึงกาลอวสาน และจะมีเมืองหลวงใหม่ชื่อว่า ศรีวิชัยสุวรรณภูมิ ซึ่งต่อมาก็คือเมืองช้างค่อม ศิริธรรมราช และกลายเป็นเมืองนครศรีธรรมราชในปัจจุบันนั่นเอง

จากคำทำนายดังกล่าว ทำให้เจ้าเดือนเด่นฟ้า และเจ้าดาวเด่นฟ้า เดินทางมายังเมืองช้างค่อม และลงมือสร้างบ้านสร้างเมือง ทั้งได้ขุดพบเนินดิน อันเป็นที่ฝังพระบรมธาตุ จึงได้สร้างพระเจดีย์ครอบเนินดินนั้น ไว้เป็นที่สักการบูชาเป็นต้นมา

ถึงตอนนี้ ก็สรุปว่า เมืองนครศรีธรรมราช และพระบรมธาตุเจดีย์นครศรีธรรมราช ได้สร้างขึ้นเมื่อประมาณ ปี พ.ศ. ๒๗๒ ยุคสมัยพระเจ้าตะวันอติราช ครองดินแดนสุวรรณภูมิ โดยพระโอรส ๒ พี่น้อง คือ เจ้าเดือนเด่นฟ้า และเจ้าดาวเด่นฟ้า เป็นผู้สร้าง เมืองที่สร้างขึ้นใหม่นั้นเรียกว่า เมืองช้างค่อมศิริธรรมราช (นครศรีธรรมราช)

กาลต่อมา ประมาณ ปี พ.ศ. ๑๐๒๖ - ๑๐๔๐ เมืองสุวรรณภูมิ มีกษัตริย์ปกครองที่เข้มแข็ง ชื่อ พระเจ้าจันทรภาณุ มีพระบารมีบุญญาธิการมาก ได้แผ่อำนาจขยายอาณาเขตออกไปจนถึงประเทศอินเดีย และไม่ยอมกลับสุวรรณภูมิเป็นเวลานานกว่า ๒๐ ปี โอรส ๒ พี่น้องของพระเจ้าจันทรภาณุ คือ ขุนอินทรไสเรนทร์ และขุนอินทรเขาเขียว เห็นบ้านเมืองทรุดโทรมเพราะขาดกษัตริย์ปกครอง จะตั้งตนเองขึ้นเป็นกษัตริย์แทนบิดาก็ไม่ได้ เพราะบิดายังมีชีวิตอยู่ จึงร่วมกันย้ายเมืองหลวงมาอยู่ที่เมืองช้างค่อมศิริธรรมราช แล้วเปลี่ยนชื่อใหม่ว่า “ศรีวิชัยสุวรรณภูมิ” ราวปี พ.ศ. ๑๐๔๐ ตรงกับคำทำนายของพระโสมเถระ

ในฐานะที่โอรสทั้งสองของพระเจ้าจันทรภาณุ คือ ขุนอินทรไสเรนทร์ และขุนอินทรเขาเขียว ทรงเป็นปฐมกษัตริย์ของเมืองศรีวิชัยสุวรรณภูมิ ได้สร้างขยายเมืองจนเจริญรุ่งเรือง

และทำการบูรณะซ่อมแซมพระบรมธาตุเจดีย์^{๑๕} ที่เริ่มชำรุดทรุดโทรมลงเป็นครั้งแรกให้มีสภาพคงทนถาวรและงดงามยิ่งขึ้น ด้วยคุณงามความดีของพระโอรสทั้ง ๒ พี่น้อง เมื่อภายหลังสิ้นพระชนม์ ประชาชนทั้งหลายจึงยกย่องให้เป็น “พระเสื้อเมือง” และ “พระทรงเมือง” มีฐานะเป็น “เทวดาประจำเมือง” โดยเรียกพระนามของท่านทั้งสองว่า “ท้าวจตุคาม” และ “ท้าวรามเทพ” ตั้งแต่บรรพกาลเป็นต้นมา

เมื่อถึงตอนนี้ บทสรุปของคำถามที่ว่า องค์จตุคาม รามเทพ เป็นใคร ใหญ่ ทำไม ผู้คร่ำหวอดในวงการพระเครื่องของเมืองไทย ได้สรุปว่า

“ขุนอินทรโสเรนทร์” คือ ท้าวจตุคาม และ ขุนอินทรเขา
เขี้ยว คือ ท้าวรามเทพทั้ง ๒ พระองค์ คือ ปฐมกษัตริย์ แห่งศรีวิชัย
สุวรรณภูมิ โดยทรงมีพระมหาบารมีบุญญาธิการ เสมือน “เทพ
บุญฤทธิ์” มีอิทธิเดชฤทธิ์ บันดาลให้ผู้ที่เคารพศรัทธาสมดังปรารถนา
ตามที่ตั้งจิตอธิษฐาน

^{๑๕} เรื่องการบูรณะซ่อมแซมองค์พระบรมธาตุเจดีย์นครศรีธรรมราชนี้ มีผู้ตั้งข้อสังเกตว่า ในช่วงระยะเวลาประมาณ ๗๐๐ ปีจะมีการบูรณะซ่อมแซมพระบรมธาตุเจดีย์ครั้งใหญ่ ๑ ครั้ง หากเป็นไปตามข้อสังเกตนี้ จะเห็นว่า นับจากเจ้าเดือนเด่นฟ้า และเจ้าดาวเด่นฟ้า พระโอรสทั้งสองของเจ้าตะวันอติกราช ได้ก่อสร้างองค์พระเจดีย์ครอบบริเวณที่ฝังพระสารีริกธาตุไว้ใน ปี พ.ศ. ๒๕๒ แล้ว ๗๐๐ ปี ต่อมา ได้มีการบูรณะซ่อมแซมองค์พระบรมธาตุเจดีย์อีกครั้งหนึ่งเมื่อขุนอินทรโสเรนทร์และขุนอินทรเขาเขี้ยว ได้ย้ายเมืองหลวงของสุวรรณภูมิมาอยู่ที่เมืองช้างค่อมศิริธัมมาราช และเปลี่ยนชื่อเมืองเป็น ศรีวิชัยสุวรรณภูมิ พร้อมทั้งบูรณะซ่อมแซมองค์บรมธาตุเจดีย์ ประมาณ ปี พ.ศ. ๑๐๔๐ รูปทรงของพระบรมธาตุเจดีย์ที่ได้รับการบูรณะซ่อมแซมในครั้งนี้จึงเป็นรูปทรงเจดีย์แบบศรีวิชัย หลังจากนั้นได้มีการบูรณะซ่อมแซมองค์พระบรมธาตุเจดีย์ใหญ่อีกครั้งหนึ่ง เมื่อ ปี พ.ศ. ๑๘๐๐ (อีกประมาณ ๗๐๐ ปีต่อมา) ในสมัยของพระเจ้าศรีธรรมโศกราช ซึ่งในครั้งนี้อาจได้เปลี่ยนรูปทรงเจดีย์จากแบบศรีวิชัย มาเป็นเจดีย์แบบทรงลังกา ครั้งหลังสุด ในปี พ.ศ. ๒๔๙๗ (อีกประมาณ ๗๐๐ ปี ต่อมา) ก็มีการบูรณะซ่อมแซมองค์พระบรมธาตุเจดีย์นครศรีธรรมราชอีกครั้งหนึ่งโดยหน่วยงานราชการและพุทธบริษัท นับว่าเป็นเรื่องแปลกที่การบูรณะซ่อมแซมองค์พระบรมธาตุเจดีย์ครั้งใหญ่ จะมีการบูรณะในรอบ ๗๐๐ ปี ดังที่มีผู้ตั้งข้อสังเกตเอาไว้

๓๕๐ รวมบทความทางวิชาการ
เรื่อง “มหาจุฬาริชาการ”

นี่คือประวัติและที่มาขององค์จตุคาม รามเทพ เทพแห่ง
บุญฤทธิ์แห่งศรีวิชัยสุวรรณภูมิ มิใช่ พระเทวราชโพธิสัตว์ ตามที่
ใคร ๆ เข้าใจกันสับสน^{๑๖}

ซึ่งเป็นการสรุปที่ตรงใจผู้เขียนเป็นอย่างมาก ผู้เขียนเห็นด้วยว่า องค์จตุคาม รามเทพ
นั้นมิใช่เทพในศาสนาพราหมณ์ หรือ พระเทวราชโพธิสัตว์ แต่อย่างไรใด แต่เป็นบุคคลผู้สร้าง
บ้านเมืองและยึดมั่นในพระพุทธศาสนา ตลอดจนเป็นผู้บูรณะซ่อมแซมองค์พระบรมธาตุเจดีย์
ปูชนียสถานสำคัญของพระพุทธศาสนา ให้คงอยู่คู่บ้านเมืองและเป็นศูนย์กลางของพระพุทธ-
ศาสนาในดินแดนแถบนี้ มาจนถึงปัจจุบัน จนได้รับการยกย่องให้เป็นเสมือนเทพ

หรือหากจะให้เป็นเทพแห่งศาสนาเทวนิยม เช่น ศาสนาพราหมณ์ ก็อาจกล่าวได้ว่า
จตุคาม รามเทพ เป็นเทพแห่งศาสนาพราหมณ์ในพระพุทธศาสนาก็คงไม่ผิด เพราะคติความเชื่อ
ของชาวไทยเกี่ยวกับเรื่องเทพ เทวดา นั้นถึงแม้จะเป็นคติความเชื่อของศาสนาพราหมณ์ก็ตาม
แต่ชาวพุทธยังมีความเชื่อว่า เทพ เทวดา เป็นผู้ทำหน้าที่ปกป้องรักษาพระพุทธรูปสำคัญหรือ
สถูปเจดีย์ศักดิ์สิทธิ์ ตลอดจนสถานที่สำคัญทางพระพุทธศาสนา

ประเด็นต่อมา คือ องค์จตุคาม รามเทพเกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนาอย่างไร
หากศึกษาประวัติความเป็นมาดังกล่าวข้างต้น จะเห็นว่า ขุนอินทโรสุเรนทร์ และขุนอินทร-
เขาเขียว ซึ่งก็คือ องค์จตุคาม และองค์รามเทพ นั้นเป็นผู้ที่นับถือพระพุทธศาสนา และยังเป็น
ผู้บูรณะซ่อมแซมองค์พระบรมธาตุเจดีย์ ให้มั่นคงแข็งแรงเป็นศูนย์กลางของพระพุทธศาสนา
และได้รับการยกย่องให้เป็นเสมือนเทพยดาผู้คอยปกป้องรักษาบ้านเมืองและปูชนียสถานสำคัญ
ของพระพุทธศาสนา จึงมีบทบาทเกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนาอย่างมาก

^{๑๖} ไทญ์ ท่าไม้ (นามแฝง). เล่มเดียวกัน. หน้า ๑๕.

สำหรับคติเกี่ยวกับเรื่องเทพหรือเทวดาที่คอยปกป้องรักษาสถานที่สำคัญหรือพระพุทธรูปสำคัญ ๆ ทางพระพุทธศาสนา นั้น พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตฺโต) ได้อธิบายว่า

“...หลักมีอยู่ว่า ที่พระพุทธรูปสำคัญและพระสถูปเจดีย์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายนั้น มีเทพผู้ใหญ่เฝ้าหรือพิทักษ์รักษา และเทพเหล่านั้นแหละคอยดูแลเสมือนเป็นผู้รับสนองงาน หลักเรื่องนี้สืบมาจากคติเก่าแต่ไหนแต่ไรแล้ว เป็นคติโบราณจารึกไว้ในคัมภีร์ดั้งเดิม คือเวลาที่มีการสร้างสถานที่สำคัญอะไรต่าง ๆ แม้แต่บ้านของชาวบ้าน พวกเทวดาก็จะไปจับจองยึดครองสถานที่ ถ้าเป็นบ้านเศรษฐี ก็อาจจะไปอยู่ที่ซุ้มประตูบ้าน อย่างในสมัยพุทธกาล ที่บ้านของอนาถิกเศรษฐีก็มีเทวดามาอยู่ประจำที่ซุ้มประตู(ไม่ต้องสร้างศาลให้) หรือในตอนที่พระเจ้าอชาตศัตรูแห่งแคว้นมคธสร้างเมืองปาฏลีบุตร (ต่อมาเป็นเมืองหลวงของพระเจ้าอโศกมหาราช ปัจจุบันเรียกว่าเมือง Patna) เทวดาทั้งหลายก็มาครองสถานที่ต่าง ๆ ตามเหมาะสมลดหลั่นกันไปตามศักดิ์ของตน ๆ

ต่อมาเมื่อพุทธศาสนาเจริญแพร่หลาย เทวดาจำนวนมากก็มานับถือพระพุทธศาสนา หรือเป็นผู้นับถือพระพุทธศาสนาแล้วไปเกิดเป็นเทวดา เวลาเขาสร้างปูชนียสถานและพระพุทธรูปสำคัญ เทวดาผู้ใหญ่ที่เป็นชาวพุทธก็จะไปอยู่ โดยเฉพาะในสถานที่ประดิษฐานพระพุทธรูปสำคัญ ๆ เทวดาก็จะชอบเป็นพิเศษ เพราะจะได้ใกล้ชิดเฝ้าพระพุทธเจ้าอยู่เสมอ แล้วก็ทำหน้าที่ดูแลรักษาไปด้วย เช่น เทวดาที่รักษาพระแก้วก็อาจจะอยู่ที่ฉัตร หรืออยู่ที่ฐานพระก็ได้ นี่เป็นคติที่ว่า มีเทวดาคุ้มครองรักษาพระพุทธรูปสำคัญ ๆ...”^{๑๗}

^{๑๗} พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตฺโต). เล่มเดียวกัน. หน้า ๒๕

๓๕๒ รวมบทความทางวิชาการ
เรื่อง “มหาจุฬาริชาการ”

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับองค์จตุคาม รามเทพ ซึ่งเป็นเทพที่ทำหน้าที่ปกป้องรักษาองค์พระบรมธาตุเจดีย์นครศรีธรรมราช นั้น พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต) ท่านมีทัศนะว่า

“...พระบรมธาตุที่เมืองนครศรีธรรมราชามีประวัติซึ่งเข้าคตินี้ คือ เป็นเจดีย์ใหญ่ที่สร้างอุทิศถวายพระพุทธเจ้า ก็มีเทวดามาเฝ้า ซึ่งบอกกันว่าชื่อจตุคาม รามเทพ

องค์จตุคาม รามเทพนี้มีประวัติความเป็นมาหลายอย่าง บ้างก็ว่าเป็นกษัตริย์ศรีวิชัยมาก่อนบ้างก็ว่าเป็นกษัตริย์พม่า ๒ พระองค์ จตุคาม องค์หนึ่ง รามเทพ องค์หนึ่ง ซึ่งเมื่อสวรรคตแล้วก็มาเป็น

เทพพิทักษ์รักษาพระบรมธาตุ โดยหวังทำความดี ได้บำเพ็ญบารมี เป็นพระโพธิสัตว์ เพื่อการตรัสรู้ธรรมในภายภาคหน้า นี่ก็เป็นเรื่องตามคติพระพุทธศาสนาชัด ๆ...”^{๑๘}

จึงเป็นคำตอบในประเด็นที่ว่า องค์จตุคาม รามเทพ เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนา อย่างไรได้อย่างชัดเจนที่สุด

ประเด็นต่อมาคือ กระแส “จตุคามฟีเวอร์” จะทำให้เกิดอะไรขึ้นบ้างในสังคมของชาวพุทธ ประเด็นนี้ผู้เขียนได้เฝ้ามองและติดตามกระแสจตุคามฟีเวอร์ ในจังหวัดนครศรีธรรมราช และในจังหวัดอื่น ๆ ที่แพร่กระจายไปอย่างรวดเร็ว มองเห็นถึงความเคลื่อนไหวของสังคม ต่อปรากฏการณ์ดังกล่าว ระยะเวลาที่อดเป็นห่วงสถานการณ์ของพระพุทธศาสนาไม่ได้ ที่เห็นประชาชนทั่วไปคลั่งไคล้ไหลหลงวัดถุมงคลจตุคาม รามเทพ พวกกันแย่งชิงเช่าหามาไว้บูชา ถึงขั้นเหยียบกันตาย บรรดาวัดและพระสงฆ์ในพระพุทธศาสนาก็เป็นไปกับกระแสด้วย โหมสร้างวัดถุมงคลจตุคาม รามเทพ รุ่นต่างๆ ออกให้ประชาชนเช่าหาบูชาโดยอ้างวัตถุประสงค์เพื่อ

^{๑๘} เล่มเดียวกัน. หน้า ๒๖.

ทำนุบำรุง บูรณะ อาคาร สถานที่ของวัด พระใหญ่ เณรน้อย กลายเป็นพระเกจิอาจารย์ ร่วมเข้าพิธีปลุกเสกวัตถุมงคลที่มีจำนวนมากมายหลายรุ่น จนลือว่ามีฤทธิ์ของสงฆ์ เกจิอาจารย์ บางท่านมีชื่อเสียงโด่งดังเพียงข้ามคืน เดินสายทำพิธีปลุกเสกทั่วประเทศ พิธีกรรมปลุกเสก นับวันยิ่งวิจิตร พิสดาร จนบางครั้งต้องตั้งคำถามว่า นี่ใช่กิจของสงฆ์หรือไม่ การประกอบ พิธีกรรมปลุกเสกที่ออกอาการแหวกแนวพิสดาร มีอาวุธทั้งมีด ปืนผา หน้าไม้ ออกอาการ เป็นงู พญานาค หรือแม้แต่การแต่งเครื่องมโนราห์ประกอบพิธีกรรมปลุกเสก สมควรต่อ สมณสาธิตแห่งสงฆ์หรือไม่

ผู้เขียนไม่ปฏิเสธที่กระแสดูตามฟีเวอร์ ทำให้เกิดการสะพัดของรายได้ในจังหวัด นครศรีธรรมราช วัด ศาสนสถาน โรงเรียน สถานศึกษา หรือหน่วยงานเอกชน ได้อาศัย ปราบกฏการณ์นี้หารายได้มาทำนุบำรุง ซ่อมแซมหน่วยงานของตน แต่สิ่งที่คุณเขียนค่อนข้างจะเป็นห่วง กังวลมากที่สุดคือ ความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับคติแห่งจุดตาม รามเทพ ที่ประชาชน ทั่วไปไม่ได้รับรู้รับทราบ ชาวพุทธส่วนหนึ่งเปลี่ยนแนวคิดในการดำเนินชีวิตและหลักความเชื่อ ว่า พระรัตนตรัยไม่สามารถเป็นที่พึ่งได้ องค์จุดตาม รามเทพเท่านั้นที่เป็นที่พึ่ง หนึ่งเดียวในขณะนี้ ยิ่งบางวัดมีการสร้างวิหารและองค์จุดตามรามเทพองค์ใหญ่ไว้ในวัด ผู้คนต่างเข้ามาสักการะ กราบไหว้ บูชาองค์จุดตาม รามเทพ จนลือพระพุทธรูปสำคัญของวัด ลืมหลักธรรมคำสั่งสอน ของพระพุทธศาสนา หันมายึดเหนี่ยวการบนบาน อ้อนวอนขอในสิ่งที่ตนเองต้องการจากองค์ จุดตาม รามเทพ ซึ่งคำขวัญพูดกันติดปากว่า “ขอได้ ไหว้รับ มีกูไว้ มึงไม่จน” ยิ่งทำให้เป็น สิ่งที่น่าขบคิดถึงการดำรงคงอยู่ของพระพุทธศาสนาในอนาคตกาลข้างหน้าเป็นอย่างยิ่ง

อย่างไรก็ตาม ในระยะต่อมา ขณะที่เขียนบทความนี้ ผู้เขียนเห็นว่า กระแสดูตาม ฟีเวอร์ กำลังอยู่ในช่วงซาลง ก็ทำให้โล่งใจในข้อกังวลดังกล่าว ยิ่งระยะหลัง ๆ มีพระเถระ พระนักวิชาการบางท่านกล้าออกมาเตือนสติชาวพุทธให้หวนกลับมายึดมั่นในคำสั่งสอนของ พระพุทธศาสนา อาทิ ท่าน ว.วชิรเมธี ท่านเจ้าคุณพะยอม กัลยาโณ พระธรรมโกศาจารย์

๓๕๔ รวมบทความทางวิชาการ
เรื่อง “มหาจุฬาริชาการ”

(ประยูร ธรรมจิตฺโต) อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พระพรหม-
มังคลาจารย์(ปัญญานันทะภิกขุ) ตลอดจนพระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตฺโต) ที่ได้เดือน
บรรดาชาวพุทธและพระสงฆ์ผู้เข้าร่วมพิธีกรรมปลุกเสกและจัดสร้างวัตถุมงคลจตุคาม รามเทพ
ไว้อย่างน่าคิด ว่า

“...เรื่องพระพรหม พระราหู พระพิฆเนศ คนไทยเอาทั้งนั้น เดี่ยว
ก็ฮือ ๆ แต่ตอนนี้อาการมันแรงขึ้น ๆ ถ้าปล่อยกันอยู่ ก็คงแรงขึ้นไปเรื่อย
ๆ จนไปถึงจุดหนึ่งก็อาจทำให้สังคมหลักลอย ที่ผู้คนเลื่อนลอย หาอะไร
เป็นหลักยึดไม่ได้...”

...แต่ไม่ใช่แค่โยมเท่านั้น มันเป็นเรื่องของพระกับวัด ที่พลอย
เข้ากระแสนี้ไปกับเขาด้วย คือ หนึ่ง เหมือนกับถือหรือฉวยโอกาส
หาลาภ หารายได้ หาผลประโยชน์ไปกับเขาด้วย สอง เสียหลัก
ไม่ยืนอยู่ในหลักการของตัวเอง คือพระรัตนตรัยและพระธรรมวินัย แค่อเอา
เทพมาปลุกเสกในวัด ถ้าทำพลาด จะกลายเป็นว่าพระไปนับถือเทพเข้า
ก็หล่นคะมำเลย นี่ทำไปได้อย่างไร...

...พระต้องมีความรู้สึกรับผิดชอบทั้งสองด้านพร้อมกัน ด้านหนึ่ง
ก็รับผิดชอบต่อหลักของตัวเองที่ทว่าไปแล้ว อีกด้านหนึ่งก็รับผิดชอบต่อ
ประชาชน คือจะต้องทำอะไรๆ โดยมุ่งเพื่อประโยชน์สุขของเขา เฉพาะ
อย่างยิ่งให้เขาเจริญงอกงามขึ้นในศีล ในธรรม ในปัญญา ถ้าพาเขา
เสื่อมลง ก็ตรงข้ามเลย...”^{๑๙}

^{๑๙} เล่มเดียวกัน. หน้า ๒๕.

ตอนท้ายของบทความนี้ ผู้เขียนได้แต่ตั้งความหวังว่า ในที่สุดสังคมชาวพุทธคงจะหันกลับมาสู่ร่องรอยของความเป็นพุทธะเหมือนเดิม สิ่งที่ผ่านมานั้นขอให้เป็นอย่างแค่กระแสแห่งปรากฏการณ์ของสังคม เมื่อกระแสได้ผ่านพ้นไป ขอให้ชาวพุทธจงหันกลับมาใช้ชีวิตที่ยึดถือยึดเหนี่ยวสิ่งใดเป็นที่พึงก็ขอให้ยึดถืออย่างมีสติ มีปัญญา และขอจบลงด้วยประโยคของท่านเจ้าคุณพระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต) ที่เตือนให้สติชาวพุทธไว้ว่า “พระพุทธศาสนาจะเสื่อมลงหรือไม่ ขึ้นอยู่กับชาวพุทธว่าจะยึดถือธรรม หรือ เทพเป็นใหญ่ หากยึดถือเทพเหนือธรรม ศาสนาพุทธจะเสื่อมลง แต่หากยึดถือธรรมเหนือเทพ ก็จะเชื่อได้ว่าพระพุทธศาสนาจะไม่มีวันเสื่อมสลายอย่างแน่นอน...”

เอกสารอ้างอิง

กรุณา - เรื่องอุไร กุศลาลัย. **อโศกมหาราช และข้อเขียนคนละเรื่องเดียวกัน**. พิมพ์ครั้งที่ ๓
กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สยาม, ๒๕๔๕.

คณะกรรมการจัดสร้างพระอุดมโชค ปฐมอรหันต์ สุวรรณภูมิ. **พระพุทธศาสนาในตำนาน
สุวรรณภูมิ**. มปท., ๒๕๔๗.

ทศพล จังพานิชย์กุล. **องค์พ่อจตุคามรามเทพ มีงมีกูไว้ไม่จน**. กรุงเทพฯ : บริษัท คอมม่า
ดีไซด์

แอนด์พริ้นท์ จำกัด, ๒๕๕๐.

ทิพยจักร (นามแฝง). **ปาฏิหาริย์ราชันดำ จตุคาม รามเทพ ขอได้ ไหว้รับ**. กรุงเทพฯ :
พิมพ์ดีการพิมพ์, ๒๕๕๐.

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตฺโต) “**เรื่องพระพรหม พระราหู พระพิฆเนศ คนไทยเอาทั้งนั้น**”
มติชนสุดสัปดาห์. ปีที่ ๒๗ ฉบับที่ ๑๓๙๖ (๑๘-๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๐).

สุจิตต์ วงศ์เทศ (บรรณาธิการ). **สุวรรณภูมิ อยู่ที่นี่ ที่แผ่นดินสยาม**. กรุงเทพฯ : บริษัท
พิมพ์แอนด์พริ้นติ้ง เซ็นเตอร์ จำกัด, ๒๕๔๕.

ใหญ่ ท่าไม้ (นามแฝง). “**จัดจตุคาม รามเทพ สกุนต์ บูรณะเจดีย์ราย ๔๕ “ปฐมอรหันต์สุวรรณภูมิ”
ขุนพันธ์สร้างถวายวัด ทำบุญอายุ ๑๐๘ ปี” มหาโพธิ์**. ปีที่ ๒๗ เล่มที่ ๔๗๒
(เดือนเมษายน ๒๕๕๐).

